

Sagen skulde være begravet i Udvalget, at han havde forudsæet det og derfor meget ivrigt fra raadet Medsættelsen af et Udvalg. Det maa da ialtsald have været en meget slet Begravelse, siden Udvalgets Forslag er kommet frem lidt over en Maaned, efterat Lovforslaget er fremlagt, nu giver Anledning til levende Discussion og foreligger saaledes, at det finder Medhold i Thinget, uden at finde Regjeringens Misbehag; naar Thinget altsaa vil tiltræde Fleertallets Endringsforslag, da vil, saavidt jeg skjønner, Lovforslaget kunne gennemgaa de forskjelligste Trin, der staae tilbage af dets Behandling. Jeg maa derfor paa det Bestemteste afvise det ærede Medlems Bemærkninger mod Udvalgets Hft og Iver til at fremme den det betvøede Sag; dette hører imidlertid ikke herhvid, og jeg skal heller ikke opholde det ærede Things Tid ved nøiere at indlade mig derpaa; — jeg tror ikke, at Noget med ringeste Grund vil kunne formode eller vilde kunne gjøre den Paastand, at Udvalget ikke har fremmet Sagen saa ivrigt som muligt. Et Par enkelte Ytringer af det nævnte ærede Medlem maa jeg endnu gjøre en Bemærkning ved: — hans øvrige, jeg tør vist uden Ulvret falde det noget vidstvævende Foredrag vil det være umuligt for mig at imødegaae, og efter den ærede Formands Udtalelse vil det jo heller ikke være tilladt. Naar det ærede Medlem leilighedsvis sagde, at Rigsdagen er et Udtryk for Menigheden, og Rigsdagen er confessionsløs, saa forekommer det mig at være meget forunderlige og stærke Udtryk. (Barfod: Det har jeg ikke sagt!). Jo, det ærede Medlem har sagt det, og skulde han have meent det saaledes, som han har sagt det, saa maa jeg baade denne Gang og bestandigt modsigge det. — Det ærede Medlem har fra den tidligere Discussion atter reist et andet Spørgsmaal, nemlig om, hvem der var i Besiddelse af Kirkens Nøgle, et Spørgsmaal, som interessever mig overordentligt, da jeg selv er den, som i sin Tid har fremfaldt det. Dette Spørgsmaal besvarede det ærede Medlem paa en Maade, som jeg rigtig nok fandt var det Forunderligste af Alt, thi han sagde — det var i hvert Tilfælde Meningen — der var ingen Nøgle og ingen Dør; Spørgsmaalet om; hvo der havde Ret til Kirken og Kirkens Nøgler,

saaldt altsaa bort, thi Kirken stod aaben. Men derpaa bliver jo, som tidligere bemærket, Spørgsmaalet om, hvem der har Kirkens Nøgle, fuldstændigt ubesvaret.

Jeg tror ikke, at jeg bør opholde det ærede Things Tid længere; jeg skal slutte mig til mine tidligere Udtalelser, for endeel ogsaa til dem, der ere fremkomne fra det ærede Medlem, der taler saa varmt for det foreliggende Lovforslag, og jeg beder ærede Medlemmer stemme for hele Udvalgets og for Fleertallets Forslag, saa at Loven hurtigt kan fremmes.

Formanden: Med Hensyn til den ærede sidste Talers Ytring, at han havde opfattet Udtalelserne af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod) saaledes, at den sidstnævnte Rigsdagsmand havde gjort Udvalget Breidelse for ikke med tilbørlig Iver og Hurtighed at have fremmet Sagen, da skal jeg bemærke, at der ikke laae nogen saadan Breidelse i de Udtalelser, der kom fra Rigsdagsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds; han fremsførte en Beklagelse over, at der var medgaaet saa lang Tid til Sagens Behandling, men han sagde ingenlunde, at Skylden derfor laae i Mangel paa Iver fra Udvalgets Side for at fremme Loven.

Faber: At mine Udtalelser vilde vække Modsigelse her i Thinget, var jeg naturligvis ganske forberedt paa, men jeg var ikke forberedt paa, at de vilde vække den Art Modsigelse, som er fremkommen. Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har opfattet mig saaledes, som om jeg alene stod paa den gamle Statskirkes Grund og Bund og til det Yderste holdt fast paa alle dens Forfatningsbestemmelser med deres Conseqventer, hvormod Rigsdagsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod) har opfattet mig saaledes, som om jeg meente, at der aldeles ingen Kirkeforfatning var; dette er nu de to yderste Yderligheder af Forskjellighed i Opfattelsen af, hvad jeg havde sagt. Jeg havde dog hele Tiden talt om den „bestaaende“ Kirkeforfatning, altsaa ikke om den Statskirke, der eksisterede før Grundlovens Givelse, men om den nuværende Kirkes bestaaende retlige For-